

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

6 januari 2010

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 75 van
het Burgerlijk Wetboek,
in verband met het aantal getuigen bij het
burgerlijk huwelijk**

AMENDEMENTEN

Nr. 3 VAN DE HEREN **SCHOOFS EN LOGGHE**

Art. 2

Dit artikel vervangen als volgt:

“Art. 2. In artikel 75, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek, vervangen bij de wet van 7 januari 1908, gewijzigd bij de wetten van 4 mei 1999, 13 februari 2003 en 12 juli 2009, worden de woorden “in tegenwoordigheid van twee getuigen, bloedverwanten of geen bloedverwanten” vervangen door de woorden “eventueel in tegenwoordigheid van twee getuigen, bloedverwanten of geen bloedverwanten.”.

VERANTWOORDING

De indieners volgen de gedachtegang van de amendementen 1 en 2 dat getuigen geenszins nog langer verplicht aanwezig te zijn. De indieners van het oorspronkelijke voorstel geven immers zelf aan dat de verplichting in de wet louter nog een symbolische en sociale functie heeft. Het ligt dan ook voor de hand dat huwelijkskandidaten hierover zelf kunnen beslissen.

Voorgaande documenten:

Doc 52 **2165/ (2008/2009):**

001: Wetsvoorstel van mevrouw Déom.
002: Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

6 janvier 2010

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 75 du
Code civil en ce qui
concerne le nombre de témoins
au mariage civil**

AMENDEMENTS

N°3 DE MM. **SCHOOFS ET LOGGHE**

Art. 2

Remplacer cet article par ce qui suit:

“Art. 2. Dans l'article 75, alinéa 1er, du Code civil, modifié par les lois des 4 mai 1999, 13 février 2003 et 12 juillet 2009, remplacer les mots “en présence de deux témoins, parents ou non parents” par les mots “éventuellement en présence de deux témoins, parents ou non parents”.

JUSTIFICATION

Les auteurs suivent la logique des amendements 1 et 2 en vertu desquels la présence de témoins n'est plus obligatoire. Les auteurs de la proposition initiale reconnaissent d'ailleurs eux-mêmes que la fonction de l'obligation prévue par la loi n'est plus que purement symbolique et sociale. Il semble donc évident que la décision revient aux candidats au mariage.

Documents précédents:

Doc 52 **2165/ (2008/2009):**

001: Proposition de loi de Mme Déom.
002: Amendements.

Overigens is ook de oorspronkelijke bedoeling van de getuigenverplichting geheel verdwenen in een tijd waarin automatisering van gegevens en elektronische bestanden voldoende duidelijkheid terzake verschaffen. Daarbij komt nog dat het toelaten van meerdere getuigen in tijden van administratieve vereenvoudiging precies leidt tot nodeloze administratieve belasting.

Wij volgen evenwel niet de gedachtegang van het oorspronkelijke voorstel dat het aantal getuigen wil optrekken tot vier. De toelichting van het voorstel stelt: "Wanneer het erop aankomt die twee getuigen te kiezen, is het soms moeilijk een keuze te maken". Men kan zich de vraag stellen of dit bij vier getuigen dan niet het geval kan zijn. Bovendien lijkt het ons niet gepast een gelijkschakeling te bepleiten met gebruiken bij kerkelijke (wellicht katholieke) huwelijken. Een wetsvoorstel dat zich overigens beroept op het gedachtegoed van de gedeconfessionaliseerde Franse Code civil en tegelijk kijkt naar kerkelijke gebruiken om het voorstel te motiveren, heeft iets eigenaardigs als men de volstreekte scheiding van kerk en staat voor ogen houdt.

Tenslotte zijn wij van mening dat er geen verwarring dient te worden uitgelokt over precieze aantallen door te spreken over 'ten hoogste x-aantal getuigen' (in het voorstel: ten hoogste vier). Voor het gemak houdt men het dan ook best bij het ingeburgerde en vertrouwde aantal, dat tot op heden evenwel verplicht is.

Bert SCHOOFS (VB)
Peter LOGGHE (VB)

Nr. 4 VAN DE HEER LANDUYT

Art. 2

In de voorgestelde tekst, de woorden "ten minste twee en" en de woorden "bloedverwanten of geen bloedverwanten" weglaten.

VERANTWOORDING

Eenvoudiger formulering.

Renaat LANDUYT (sp.a)

D'ailleurs, l'intention initiale de l'obligation d'avoir des témoins a entièrement disparu, à une époque où l'automatisation des données et les fichiers électroniques fournissent une clarté suffisante. À cela s'ajoute encore le fait qu'en temps de simplification administrative, c'est précisément le fait de permettre de prendre plusieurs témoins qui augmente inutilement la charge administrative.

Nous ne suivons pas la logique de la proposition originale visant à porter à quatre le nombre de témoins. Les développements de la proposition précisent que: "Cependant, au moment de désigner ces deux personnes, il est parfois difficile de faire un choix." On peut se demander si ce problème ne se poserait pas en prenant quatre témoins. En outre, il ne nous semble pas adéquat de plaider pour un alignement sur les usages des mariages religieux (sans doute catholiques). Par ailleurs, une proposition de loi qui s'inspire des idées du Code civil français laïcisé et qui, parallèlement, utilise les usages ecclésiastiques afin de motiver la proposition, serait tout de même singulière, si l'on garde en mémoire la séparation absolue de l'Église et de l'État.

Enfin, nous sommes d'avis qu'il ne doit régner aucune confusion relative à des nombres précis en parlant de "x témoins au plus" (dans la proposition: quatre au plus). Pour la facilité, il est donc préférable de s'en tenir au nombre institutionnalisé et connu, qui est néanmoins obligatoire.

N° 4 DE M. LANDUYT

Art. 2

Dans le texte proposé, remplacer les mots "en présence d'au moins deux témoins, ou de quatre au plus, parents ou non parents," par les mots "en présence de quatre témoins au plus,".

JUSTIFICATION

Formulation plus simple.